

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

¿Sap vosté en quant ens trobarem la mitjana quan arribarem al juliol de 2015? ¿En 18 mesos que ho tenien vostés! De 18 mesos hem passat a 46 dies i en algun moment hem estat en 34 dies.

Mire, vosté diu que només quan ens va advertir el síndic vam treballar. No, nosaltres sabíem que eixe centre tenia problemes.

¿Sap també què diu un informe de fiscalia i del síndic? Que els problemes que tenia el centre de Montolivet –que és el traslladat a Bunyol– vénen de molt lluny, que no són recents.

¿Sap també vosté el que diu el síndic en eixe informe al qual vosté fa referència? Diu, «las instalaciones del centro de Buñol han sido reparadas –per este govern–, y en general presentan unas buenas condiciones higiénicas y de habitabilidad». Açò ho diu el síndic en eixe informe, que es veu que no tenim el mateix informe. I, a més, diu, «que el traslado del centro de recepción de Valencia desde su antigua ubicación a las nuevas instalaciones sitas en Buñol ha supuesto una mejora sustancial en cuanto a las condiciones básicas de estancia». Açò ho diu el Síndic de Greuges en eixe informe.

Que n'hi ha problemes; els n'hi ha. N'hi ha problemes de vint anys d'abandonament, senyora Catalá, que no s'arreglen en dos anys, no s'arreglen en dos anys. Però, mire, jo li diré el que hem fet, perquè el problema no es tindre problemes, el problema és posar solució. I nosaltres el que estem és posant solució. *(Soroll de papers)*

¿Què hem fet? Mire, personal de reforç des del 15 de novembre: 3 mediadores interculturals; 10 auxiliars de controls i mig agent d'igualtat; un auxiliar de control de reforç; una persona de forma continuada i dos persones a un quart de jornada per a supervisar –seguint les indicacions del síndic–, per a acompanyar a l'equip professional –que durant anys se'ls ha ignorat i no s'ha treballat amb ells– a millorar les metodologies i les seues capacitats per a treballar amb xiquets i xiquetes. I n'hi havia una aula de professors a Montolivet, a Bunyol n'hi ha dos que ja estan funcionant, 14 joves en l'aula de pas i la resta en la d'alfabetització.

¿Sap vosté? Vosté també mentix quan diu que la xiqueta que va tindre l'accident a Bunyol va estar sis dies en l'UCI, en va estar dos i els treballadors del centre, efectivament, van fer tot el possible per a eixir d'eixa situació. Vosté també mentix. Es va informar a la fiscalia per part de la policia local de Bunyol, la fiscalia estava informada d'este incident, i estava informada perquè així és com s'ha de fer i s'ha de treballar, coses que vostés no feien.

Perquè, miren, ¿sap vosté el que li dien a vostés la fiscalia en 2008? S'ha de desmassificar el centre. 98 xiquets en un centre de capacitat per a 56, quasi el doble de xiquets en el centre. I els digueren en 2008 que havien de desmassificar.

En 2011, a vostés els digueren que havien de traslladar el centre; a nosaltres, efectivament, la fiscalia ens va fer eixa recomanació en l'any 2016, a l'abril de l'any 2016, i un any i tres mesos després els xiquets estaven traslladats, el que vostés en huit anys no havien fet.

Eixa és la gestió del botànic i l'altra és la seua gestió, de la que vostés ja han hagut de respondre, per això estan seguts ahí.

I el que li recomane és que millore el seu treball de l'oposició. No mentisca o no ignore, perquè ja no sé si vosté mentix conscientment o simplement no treballa i no coneix els temes i no s'entera. *Me temo que es lo segundo*, cosa que resulta prou...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...decebedora. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la il·lustre diputada Maria Josep Ortega a la vicepresidenta del Consell.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Ortega Requena:

Gràcies, president.

Senyora vicepresidenta.

Quan en el 2015 es va produir el canvi polític, a la nostra terra ens vam trobar la falta de gestió del govern anterior. Sí, efectivament, com estem constatant.

Les seues irresponsabilitats van fer que 40.000 persones moriren sense rebre ajuda de la dependència, que moriren sense rebre el que pel dret els pertanyia. Tal com va desvelar en 2016 un informe de la sindicatura de greuges, n'hi havia fins a cinquanta mesos de retard en la valoració de l'atenció de la dependència.

Com vosté sap millor que ningú, expedients ocults en els calaixos; peticions d'informació que es negaven reiteradament; impagaments generalitzats de la renda garantida, és a dir, l'abandonament de la política social valenciana i de la ciutadania, dels més necessitats.

Doncs, bé, a l'inici de la legislatura n'hi havia 45.000 persones sense atendre. En estos moments, dos anys després, el sistema d'atenció a la dependència atén a 58.957 persones a través d'algun tipus de servei o prestació econòmica.

De gener a setembre d'este any s'han resolt un total de 10.138 resolucions; des de juliol del 2015 fins a octubre del mateix any es van incorporar 32.283 nous beneficiaris al sistema, un increment de les sol·licituds que, per posar un exemple, solament al setembre d'este any quadruplicà la xifra que l'any passat era de 2.414 sol·licituds noves en un mes.

I és que ara, la gent, vicepresidenta, confia en el sistema perquè els expedients s'estan resolent i la llista d'espera s'està reduint. Tot això a pesar que el govern central únicament està aportant el 12%, quan la llei de dependència el que diu és que hauria d'aportar el 50% de les despeses de la dependència.

Amb tot això, el Consell va aprovar el Decret 62, del 2017, pel que s'establix el procediment per a reconèixer el grau de dependència a les persones i l'accés al sistema públic de serveis i prestacions econòmiques. Este decret és la eina que està permetent eixa cobertura real que ara està donant-se als valencians i valencianes, eixa cobertura que poc a poc, com mostren les dades abans exposades, està arribant a tot el món, amb uns serveis socials ampliat, amb més personal i amb cursos de formació que garantix que es done una assistència de més qualitat.

És per això que voldria conèixer com està sent la implantació d'este decret, estes modificacions del sistema de dependència, i mesures com ara la coresponsabilitat entre La Generalitat i les administracions locals on se'ls retorna competències als ajuntaments per a garantir que els expedients estiguen complets amb tota la informació perquè les persones dependents tinguen la valoració i les prestacions o serveis que els corresponen, amb l'eliminació de la proposta PIA perquè ara la persona usuària demana les seues preferències i si li correspon amb l'informe social directament s'emet una resolució, evitant eixos tràmits innecessaris que abans eren aprofitats per a tindre la gent en eixa espera continuada, que feia eixe cercle de propostes que mai s'acabava, perquè en arribar unes 27.000 persones estaven valorats sense proposta PIA i al voltant 6.000 amb PIA, sense resolució, com vosté i jo sabem. O també la prestació de garantia, que s'ha vist que aquelles persones que estan un radi superior de 20 quilòmetres de l'accés a una plaça residencial pública poden rebre eixa oferta de prestació vinculada al servei d'atenció residencial, és a dir, a rebre una quantitat que permeta buscar una solució alternativa a aquelles famílies que no poden fer eixos desplaçaments. Imagine que seran moltes les persones que han demanat eixa opció per accedir a eixa prestació.

Però ací no deixem a ningú fora del sistema sense solució i sense alternativa, en un calaix, com passava abans.

Per tot això, senyora vicepresidenta, des del Grup Parlamentari Compromís, volem saber quin és el detall de la implantació del decret de dependència al nostre territori?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Ortega.

Senyora vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, senyora Ortega, per la pregunta.

Efectivament, amb data 13 de juny de 2017 es va publicar al diari oficial el Decret 62/2017, de 19 de maig, del Consell, pel qual s'establix el procediment per a reconèixer el grau de dependència de les persones i l'accés al sistema públic de serveis i prestacions econòmiques.

Este decret introduïa modificacions necessàries. És més, era la primera volta que en esta comunitat hi havia una normativa en un sol cos sobre l'accés al reconeixement de grau i a les distintes prestacions en un catàleg a les quals les persones tenien dret. I això havia estat dispers en algunes normatives, algunes coses no estaven ni regulades i era molt important introduir ordre en un sistema que estava pensat, efectivament, perquè la gent se podria en les llistes d'espera.

Per tant, això havia de ser l'instrument per acabar en esta ignominiosa llista d'espera que es vam trobar, de més de quaranta-cinc persones que estaven esperant a vore complit un dret que era seu.

Ho concretem en coresponsabilitat en la tramitació dels expedients per part de La Generalitat i les administracions locals a través dels serveis socials generals. Era lògic construir un sistema nou, tenint en compte l'administració més propera als ciutadans, que són els ajuntaments. De fet, ningú ho va entendre..., bé, sí, hi havia raons òbviament ocultes perquè el sistema de la dependència no s'havia vehiculat a través dels serveis socials de base des d'un inici. Però no, s'havia de muntar Avapsa, s'havia de contractar molta gent, molt propera al govern d'aquell moment del Partit Popular.

Per tant, ara la persona va i fa la instància directament a l'ajuntament, fa la instància, són els serveis socials els que completen la documentació i l'expedient no va de València al poble, del poble a València, en un calvari que feia cada volta més farragosa i difícil la tramitació. Els professionals dels serveis socials de base fan l'informe social del torn, arrepleguen les preferències de la persona que sol·licita i, efectivament, com vosté molt bé ha dit, s'elimina la proposta PIA, de manera que, si la preferència que establix l'usuari és compatible amb l'informe social del torn i l'instrument de valoració, la baremació que se fa del grau de dependència, directament ahí és on va a serveis centrals l'expedient i se fa la resolució.

Nosaltres esperem que amb este mecanisme, una volta els ajuntaments ja tinguen totes les competències també informàtiques per a poder gravar els expedients, ens faça complir per primera volta, des que la llei d'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència és vigent, que fa més de deu anys, per primera volta en esta comunitat es complisca la llei de dependència.

Durant els anys 2016 i 2017 vam formar 443 professionals de les entitats locals per a poder valorar. Recorde, senyora Ortega, que quan aplegàrem, en juliol de 2015, només hi havia 17 persones valorant per a tota la comunitat. Ara tenim quasi quatre-centes cinquanta persones formades per a valorar, de les quals 102 ja estan aplicant el barem en Alacant, 157 estan aplicant el barem en València i 56 estan aplicant-ho en Castelló. Perquè se facen una idea, en Castelló hi havia dos persones valorant; ara n'hi ha 56.

Hem separat les actuacions dirigides al reconeixement de grau del reconeixement del programa individual d'atenció.

Això ens permet també guanyar temps, perquè el reconeixement de grau pot anar molt més ràpid, i a més garanteix una sèrie de drets a les persones.

Hem ampliat el règim de compatibilitat. Açò també era molt important, que el Servei d'ajuda a domicili fóra compatible, per exemple, amb la prestació econòmica vinculada al suport en l'entorn familiar. Era molt important que açò fóra compatible. I de fet, l'any que ve, si vostés aproven el pressupost, tindrem la primera experiència pilot en servei d'ajuda a domicili públic, des de La Generalitat.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Oltra.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Acabe de seguida.

La introducció de la denominada prestació de garantia, li dic els números, que és la dels 20 quilòmetres, en este moment 'hi ha 443 persones que ja disfruten d'esta prestació, que és una prestació d'esta comunitat autònoma, complementària amb les prestacions de l'estat.

Per tant, este és l'instrument que servirà per a, per fi, en esta comunitat complir la llei de la dependència.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Oltra.

Anem a passar a la pregunta número 930, que formula el diputat César Jiménez, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, també a la vicepresidenta.

Quan vosté vullga, senyor Jiménez.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Li faig esta pregunta amb la pena que potser estem arribant una mica tard.

La guerra i els conflictes armats i la violència política estan darrere de moviments creixents de població que es dirigeixen a Europa sota l'extorsió de màfies que trafiquen impunement amb el dolor i la desesperació de les persones que fugen a la recerca de refugi i seguretat per a les seues vides.

Un bon exemple d'això ho tenim, ho teníem, amb l'arribada massiva a Grècia de persones refugiades procedents de Síria i altres indrets d'Orient Mitjà en guerra ja des de 2011.

Des d'este grup parlamentari, fent-nos ressò d'associacions com Obrint Fronteres, en este cas el col·lectiu que m'ho demana és el de Castelló, entenem que la resposta de la Unió Europea i d'Espanya davant d'este greu problema ha estat descoordinada i gens coherent amb el repte humanitari i de drets humans que suposa l'arribada creixent d'estes persones refugiades.

La resposta consistí fonamentalment a establir polítiques de contenció basades en l'establiment de barreres, controls i pràctiques a les fronteres que en moltes ocasions desborden en situacions d'excepció i abandó, quan no d'excessos poc concordes amb la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, amb la Convenció de Ginebra sobre refugiats i amb la Convenció europea dels drets humans, en vigor des de 1953.

Davant esta greu situació humanitària en la qual segueixen vivint, i ara estem entrant en l'etapa més cruenta de l'hivern, estes persones refugiades dins de les nostres fronteres europees i davant el venciment ja el 26 de setembre de 2017, ja estem fora de termini, dels acords vigents a Europa, volem elevar al govern valencià les següents preguntes:

Quines iniciatives, requeriments i mesures de pressió política que han sortit d'este parlament han pogut, han tingut acollida al Govern d'Espanya fins a avui, fins al dia de hui, fins al dia 26 de setembre?

Quin ha sigut el grau de compliment d'eixos acords d'acolliment compromesos per Espanya en el seu dia?

Quin ha sigut finalment el contingent de persones que haurien d'haver arribat i quantes han arribat efectivament i estan instal·lades en la Comunitat Valenciana?

Ja sabem que Espanya ja ha deixat de fer qualsevol cosa per estes persones, però nosaltres volem saber si el Consell encara té l'empenta per proposar, per proposar i exigir al govern de Mariano Rajoy que, encara que siga fora de termini, complisca amb la quota d'acolliment acordada abans que vencera la normativa, vengeren els acords del 26 de setembre.

Quines són les iniciatives, per tant, que portarà la Comunitat Valenciana endavant per exigir que se complisca amb aquestes quotes?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Jiménez.

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor Jiménez, per la pregunta.

Efectivament, el 26 de setembre d'enguany ha passat sense que malauradament cap actuació del Govern d'Espanya haja canviat respecte del que li vaig indicar en la resposta escrita